

22 344

Wijziging van de Reconstructiewet Midden-Delfland

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 22 december 1992

Met belangstelling hebben wij kennisgenomen van het voorlopig verslag.

De leden van de D66-fractie stelden de vraag waarom de minister niet heeft aangedrongen op bijstelling van de plannen van de provincie om te komen tot een transportcentrum voor de glastuinbouw in het Westland.

Ons antwoord hierop is het volgende. De provincie Zuid-Holland had de voortrekkersrol bij de voorbereiding van het onderzoek naar een transportcentrum voor het Westland. In het licht van het beleid van de Vierde Nota over de Ruimtelijke Ordening (VINO) werd de noodzaak van een dergelijk transportcentrum onderschreven. Immers een dergelijk centrum biedt de mogelijkheid voor een gebundelde regionale ontwikkeling en de mogelijkheid aan te sluiten op de Europese markt. De ruimtelijke situering van het centrum diende in het kader van het provinciale streekplan te worden afgewogen. Ook de uitkomst van het beraad terzake in de reconstructiecommissie Midden-Delfland was hierbij van belang.

In de Vinex is de bufferzone Midden-Delfland opgenomen, echter zonder exacte begrenzing. De minister heeft de overwegingen van de provincie in het licht van het Vinex-beleid kunnen honoreren. Dit standpunt is mede gebaseerd op het advies dat de Rijksplanologische Commissie op 29 november 1990 heeft uitgebracht. De grenswijziging is van een dusdanig geringe omvang dat hiervoor de kaart van de Vinex niet gewijzigd hoeft te worden. Aangezien de begrenzing van de bufferzone Midden-Delfland in een bij de wet behorende kaart is opgenomen, dient bij wijziging van deze begrenzing wel deze kaart te worden aangepast. Daartoe strekt onderhavig wetsvoorstel.

Voorts vroegen de D66-fractieleden of de minister op de hoogte was van de provinciale plannen en zo ja, waarom deze dan niet als zodanig zijn opgenomen en het gebied gereserveerd voor economische bestemming.

De stand van zaken betreffende de voorbereiding van het transportcentrum was ten tijde van de voorbereiding van de Vierde Nota nog niet in het stadium dat van een afgewogen besluitvorming sprake was. Het

gebied dat het centrum zou moeten beslaan is van een omvang dat deze in het kader van een nota op nationaal niveau niet tot een gelocaliseerde bestemmingsaanduiding aanleiding geeft. Zoals hiervoor reeds aangegeven is het streekplan het kader voor de afweging.

Genoemde fractieleden vroegen vervolgens welke aanslagen dit gebied in de naaste toekomst nog kan verwachten, waarbij zij refereerden aan de Betuwelijn en de HSL. Ons antwoord is dat grote ingrepen op dit moment niet voorzien worden.

De bestemming van Midden-Delfland is gericht op het duurzaam instandhouden van groene functies (landbouw, natuur, openluchtrecreatie, bos). Door de aanwijzing van een begrensde bufferzone is het instandhouden van deze functies gewaarborgd.

Gevraagd werd hoe de ruimtelijke ordening van Nederland, vastgelegd door de minister en het parlement, zich verhoudt tot de decentrale besluitvorming.

Wij menen dat de Wet op de Ruimtelijke Ordening bij uitstek een op decentrale besluitvorming gerichte wet is. Het bestemmingsplan legt de bestemming van gebieden op het gemeentelijk niveau vast en is het bindende kader voor de uitvoering van het ruimtelijke ordeningsbeleid. Het streekplan is het toetsingskader voor bestemmingsplannen op het provinciale niveau en geeft onder meer uitwerking aan de doorwerking van rijksbeleid. De ruimtelijke nota op rijksniveau (Vinex) geeft richting aan het ruimtelijk beleid op nationaal niveau. Deze verantwoordelijkheidsverdeling is mede uitgangspunt geweest voor de gevolgde besluitvorming en procedure in het onderhavige geval.

Tot slot werd door de D66-fractieleden gevraagd waar de kruisverbanden liggen tussen de ruimtelijke ordening en de provinciale besluitvorming, landinrichting, Verkeer en Waterstaat, Economische Zaken en milieubeheer, alsmede wie coördineert en de beslissende stem heeft. Ervan uitgaande dat deze vraag betrekking heeft op de reconstructie van Midden-Delfland, is onze reactie de volgende. Artikel 2 van de Reconstructiewet Midden-Delfland bevat de doelstelling dat reconstructie van het gebied plaatsvindt «ter bevordering van een goede ruimtelijke ordening en in verband daarmee ter behartiging van de belangen van de landbouw, van natuur en landschap en van de openluchtrecreatie in Midden-Delfland». Vervolgens regelt de wet heel precies de bestuurlijke taken, bevoegdheden en verhoudingen van de organen die op rijks- en provinciaal niveau bij de reconstructie zijn betrokken. Ingevolge de wet is de reconstructiecommissie belast met de leiding en uitvoering van de reconstructie van Midden-Delfland. De uitgangspunten van de reconstructie zijn vastgelegd in het reconstructieprogramma. Dit programma is in december 1983 vastgesteld door de toenmalige bewindslieden van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij.

De provincie heeft bij de uitvoering van de in het reconstructieprogramma opgenomen maatregelen een spilfunctie. Gedeputeerde Staten stellen ten behoeve van de uitvoering deelplannen vast. Deze deelplannen worden – als ontwerp – opgesteld door de reconstructiecommissie. Alvorens vaststelling van een deelplan kan plaatsvinden, dient het ontwerp te worden goedgekeurd door de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij. Hierbij moet onder andere de Centrale Landinrichtingscommissie worden gehoord. In deze commissie zijn de in de vraag genoemde departementen vertegenwoordigd.

Indien er bij de uitvoering van de reconstructie conflicterende rijksbelangen blijken te zijn, zal de beslissing over het te voeren ruimtelijk beleid dienaangaande door de ministerraad worden genomen. De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer vervult in dat verband een coördinerende functie.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

De Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,
J. D. Gabor